

Vasárnap Reggel, 2016. december 4.

Grandpierre Atilla a halhatatlan lélekről

ÉLETERŐ Ötéves korában kijelentette, hogy csillagász lesz, hétévesen elhatározta, hogy énekelni fog, aztán író akart lenni, végül mindhármat megvalósította. Grandpierre Atilla baráti társaságából hozta létre a *Vágtázó Halottkémek* zenekart, majd 30 évvel később, a *Vágtázó Csodaszarvast*. Zenéjük a népzene eddig ismeretlen, őserajú oldalait, mélységeit eleveníti fel, és megdöbbentő módon, Bartók Béla népzene-felfogásával is pont egybeesik. **December 10-én lesz a hagyományos Vágtázó Csodaszarvas nagykoncert az A38 hajón**, a VHK legújabb kislemeze, *A lélek mélyén*, a VHK szólógitárosa, Németh László „Fritz” emlékére készült. Pár napja jelent meg legújabb könyve, a *Lélek és Világegyetem - a lélek újjá- születése* címmel, amelyben az önazonosság fontosságáról, az anyagi világ problémájáról és az igazi sikerről is ír. Grandpierre Atilla szerint életfontosságú észrevenni, hogy a lélek, a lelki épség és szépség a legértékesebb kincsünk az életben.

A lélekről és a halhatatlanságról

Tarnóczy Orsolya

Grandpierre Atilla négy évtizede fejtegeti a zene erejét, kutatja a naptevékenység eredetét, a Világegyetem és az élet összefüggéseit

Grandpierre Atilla csillagász, költő, író. Neve legtöbbször számára a nyolcvanas-kilencvenes évek kultikus alternatív zenekara, a Vágtázó Halottkémek illetve a Vágtázó Csodaszarvas zenekarból lehet ismerős. Zenei és tudományos munkássága szorosan összefügg, hiszen mindkét

területen az étellel, az alkotóerővel, az élő Világegyetemmel foglalkozik. A fizikai tudományok kandidátusaként felismerte, miért kell élőknek tekinteni a Napot és az egész Világegyetemet. Magyarorsággutató, aki elsőként fedezte fel, miért írjuk másképp a hunok királyának, Atillának a nevét, mint ahogy mondjuk. Vele beszélgettem a napokban megjelent legújabb könyvéről, a zenekarairól és az élet valós értékéről.

– Hátizsák és gurulós táska is van nálad. Hova tartasz?
- Hazafelé, itt a Nyugatiban szoktam felszállni a vonatra. Etka jógaról jöttem, ami lassan tizenöt éve része az életemnek. Évekig, folyamatosan szenvedtem a pollenallergiától, sok orvosnál megfordultam, de egyikük sem tudott igazán segíteni. Ekkor akadt a kezembe Etka Anyó „Lélegzünk és létezünk” című könyve, ez a csodás könyv, amely megnyitotta előttem az utat az egészséges életmód felé. Kártyikné Benke Etka élete egészen rendkívüli. 55 éves koráig ágyhoz volt kötve, ekkor jutott el az egészséges életmód felfedezéséig. Saját erejének, eszének és kitartásának köszönhetően lábra állt. Ő az élet felemelésének mestere, művésze, bölcse, kidolgozta az életfejlesztés, az erőgyűjtés mindenki számára elérhető, természetes módszerét. Az általa kifejlesztett jogában két dolog fogott meg: egyrészt, hogy az életünk, testi, lelki és szellemi egészségünk természetes módszerekkel javítható, lehetővé téve, hogy elkerüljük a betegséget és a kiszolgáltatottságot, másrészt, hogy ezt a módszert bárhol és bármikor lehet gyakorolni. A közérzetem és az egészségem ugrásszerű javulásnak indult, bekerültem egy ritka nagyszerű közösségbe, ahová azok jönnek, akiknek fontos az életük, és tenni is akarnak érte. Az egészben az a leglelkesítőbb, hogy Etka Anyó egy rendkívüli mélységű, eredeti gondolatokban gazdag életsegítő rendszert dolgozott ki, amelynek mind az egyén, mind az emberiség jövője számára

kiemelkedő jelentősége van.

- Mikor hagytad magad mögött a nyüzsgő fővárost, és költöztél ki a Dunakanyar közelébe?

- Tizenhárom évvel ezelőtt döntöttük el a feleségemmel, hogy a fővárosból természet-közeli településre költözünk. A végső lökést a gyerekeink adták meg, nem akartuk, hogy városi viszonyok között nőjenek fel. A Dunakanyar a Kárpát-medence egyik legszebb tája. Nemcsak szép, hangulata van, és ez számomra fontos, mert meríthetek belőle. A teraszra kitett ingemet reggelre olyan friss illatúvá teszi a Természet, ami jobb minden illatszernél. Szeretünk itt élni, a Természet igazi örömforrás. Ráadásul nagyszerű emberek sokaságával hozott itt össze a sors.

- A Pilis hegy keleti vonulataiban két tudós hőkamerával sírhelyet azonosított, elméletük szerint Attila hun király és Árpád fejedelem nyughelyére bukkantak. Lehet ennek valóságalapja?

- A Természet fenséges érzésekkel telített, és az ilyen természeti szépségekkel megáldott helyeken, mint a Dunakanyar, ez különösen erősen érezhető. Őseink – akik még sokkal szorosabb kapcsolatban álltak a Természettel, mint a modern kor elidegenedett embere – még tisztábban érzékelték és értékelték a Természet által ilyen kiemelkedően fenségesnek megalkotott vidékeket. Természetes volt számukra, hogy a királyság központját és a vallási központokat az ilyen vidékeken építsék. Az ihletettebb tájakon az ember lelke is szabadabban szárnyal, több erőt tud meríteni a Természetből. Itt van Esztergom és Visegrád, nagymúltú városok. Pilis és Börzsöny őskori és ókori leletekben is gazdag. Történelmi források és újabb vizsgálatok is azt jelzik, hogy itt lehetett Atilla városa, és az egyik hatalmas szikla most is az Atilla nevet viseli. Ennek fényében elképzelhetőnek tartom, hogy nagyjaink sírhelye éppen itt található.

- A hun király személye és ereje kezdetektől beléd ivódott, hiszen a szüleidtől ajándékként az Attila nevet kaptad. Két 't' helyett viszont két l-lel írod. Miért?

- Édesapámtól, Kolozsvári Grandpierre Endrétől, a híres író-történészről kiskoromtól gyakran hallottam Atilla nagykirályról, világraszóló tetteiről, a hunok varázslatos világáról. Nem csoda, hogy már korán azonosulni tudtam Atilla király személyével, és ez persze mindig erőt is adott. Az Atilla név jelentése is nagyon foglalkoztatott. 2006-ban Édesapám

gondolatainak összegzésekképpen írtam meg „Atilla és a hunok” című könyvemet. Akkoriban jöttem rá, hogy tulajdonképpen miért írjuk rosszul az Atilla nevet. Csodálkoztam is, hogy 1500 évig senki nem jött rá erre a hibára. Attilának kortársa és barátja volt a római Aetius, akinek neve ugyanazokkal a betűkkel kezdődött, mint a hunok királyé, de Éciusznak ejtették, mert a latin nyelvben, ha az egymagában álló 't' betűt az 'i' magánhangzó követi, akkor 'c'-nek kell mondani. Mivel nem akarták Atilla nevét Acillának ejteni, ezért írásban megkettőzték a 't' betűt, hogy kiejtve Atillának hangozhasson. A magyarban az 'i' nem lágyítja a 't'-t, ezért az Atilla forma a helyes, azóta így írom a nevem.

- Mikor kezdted el írni?

- Mindig is író szerettem volna lenni. 1982-ben Beke László művészettörténész felkérésére született meg az első tanulmányom egy beszélgetésünk nyomán. 1991-től jelennek meg rendszeresen az írásaim. Pár napja jelent meg az immár tizenkettedik könyvem, „**Lélek és Világegyetem - a lélek újjászületése**” címmel, amelyben a lélek mivoltát, a legnagyobb emberi erőforrás jelentőségét mutatom be.

KÖNYVBEMUTATÓ: DEC. 16, 17 ÓRA, PÜSKI KÖNYVESHÁZ, I. Krisztina körút 26, <https://www.facebook.com/events/592559967598848/>

Életfontosságú észrevenni, hogy a lélek, a lelki épség és szépség a legértékesebb kincsünk az életben. A modern társadalom ugyanis az anyagi javakat tartja a legfontosabbnak. De ha önmagunkkal, családtagjainkkal, hazánkkal, a Természettel nem vagyunk jóban, akkor az anyagiak nem sokat érnek. A legfontosabb, hogy ott belül előbbre jussunk, és ehhez a lélekre kell figyelniük. A modern világban szörnyű betegség pusztít: az elidegenedés, maga a lélek beteg. Elidegenedtünk önmagunktól, a Természettől, hazánktól, az emberektől, az élettől. A modern ember elvesztette saját eredeti önazonosságát. Ha a társadalom romlott, és mi alapvetően a társadalom tagjának tarjuk magunkat, az nem tesz jót az egészségünknek. Belső világunkért mi vagyunk a felelősek, nem hagyhatjuk, hogy a külvilág törvényei belső világunkat is megromtsák. A lélek nem anyag, ezért nem az anyagi létmódban létezik, hanem az érzések létmódjában. Ahogy az anyagnak, a léleknek is vannak természettörvényei, és ezek az élet javára ösztönöznek bennünket, mert a lélek az élet forrása, fenntartója és hajtóereje. A lélek alapja az örök élettörvény: tégy meg minden nap minden Tőled telhetőt életed felfedezéséért és minél szebb, minél teljesebb ragyogásáért. Ha felismerjük, hogy lelkünkben milyen értelmes, boldogító, kifogyhatatlan természeti erő rejlik, akkor az életminőségünk 19,5 százalékkal megnő.

- Mi alapján jött ki ez a szám?

- Kopp Mária „A magyar népesség életminősége az ezredfordulón” című könyvében ismerteti a felmérések eredményeit, a statisztikát, amiből ez kiderül. Azt is kimutatták, hogy a jó házastársi kapcsolat hússzor többet ér, mint a magas fizetés. Az életminőség szempontjából a szép érzésekben gazdag emberi kapcsolatok többet érnek, mint az anyagi javak. Fontos, hogy felismerjük az érzéseink jelentőségét, mert azok adják életünk igazi tartalmát. A lélek az, ami átlényegíti az életünket, ami összeköt minden élőt, a természetet, a világmindenséget. A lélek az, ami összeköt minket egymással, amitől igazán emberek vagyunk.

- A lélek biztosan létezik?

- Igen, ezt be is bizonyítom a könyvemben. A lélek alapvetően természeti erő, belső világunk mozgatóereje, nem fizikai erő, hanem a fizikai erők irányítója, ami így még mélyebb kapcsolatban áll a Világegyetemmel. Ha élünk a lélek természeti erejével, képes varázserejű, katartikus, megrendítő és megtisztító hatást gyakorolni ránk, amitől az egész életünket tisztább, teljesebb fényben látjuk. Ez a csodálatos, láthatatlan, örök szervezőerő rejlik az emberi lélek és a csillagvilág mélyén. Az igazi népzene is természeti erők hozzák létre, ezért képes a zene repíteni, elragadni bennünket egy teljesebb világba.

- Ezt az önfeledt szárnyalást, átszellemülést minden koncerten megéled. Mikor tapasztaltad meg először a transz állapotot?

- Kamasz voltam, mikor elmentünk egy osztálytársamhoz, akinél előkerültek hangszerek és elkezdtünk kísérletezni. Egy vizeslavóron játszottam, ami tele volt pingponglabdákkal. Ezek a próbálkozások viszont nem vezettek sehová. Egyszer csak azt éreztem, hogy felemelkedek a székről, elkezdtem rohanni. Nekiszaladtam a szekrénynek, az ajtaján örülten dörömböltem és egyszer csak énekelni kezdtem. Amikor vége lett, s úja visszatértem a hétköznapi világba, társaim meglepett arcát láttam, akik annyit mondtak: "nem is tudtuk, hogy egy műezzin lakik benned!" Hirtelen nem értettem, hogy ez a keleti életérzés honnan jöhetett. Az "utazást" a többiek felvették, amit később többször visszahallgattam, soha nem hallottam ilyesmit azelőtt.

- Később szükséged volt bizonyos szerekre, hogy ezek a szárnyalások előjöhessenek?

- Ezek a zene-kitörések teljesen váratlan és maguktól jöttek. Eleinte előfordult, hogy a koncertek előtt ittunk, de egy idő után rájöttem arra, hogy az alkohol tompít, becsap és akadályoz. Nekem a zene sokkal többet jelentett. Nem akartam kémiai szerekkel elfedni mindazt, amiért zenélek, ami igazán fontos a számomra, mert sokszor úgy éreztem, az igazi zenével a valóság mélyebb birodalmába jutok, többet tudok meg az életemről, és így teljesebben élhetek.

- A név ösztönösen jött, mármint a Vágtázó Halottkémek?

- A „vágtázó”-t azért választottam, mert aki vágtázik, az örömből, élvezetből vágtázik, a vágtázó ló hátán szédítő, mámorító, végtelenbe röpítő érzést él át, és ez volt az, ami a zenében vonzott. A VHK ösztönösen egy soha nem hallottan felvillanyozó, rendkívül energiával és életigenléssel teli zenét játszott. Édesapám hívta fel a figyelmemet arra, hogy a népzene számtalan sok nemzedék életélményeinek sűrített lényege, így magának az életnek a lényege, márpedig az élet örök érték, mert kozmikus eredetű. A népzene rejti magában az emberiség örök érzéseit és értékeit. Gyakorlatilag négy évtizede kutatom a zene és az élet titkát, próbálok megfejteni, mit üzen a számomra, az emberiség számára. Sokan mondták, hogy a koncertjeink kaput nyitnak egy nagyobb világra, életreszóló élményt adnak. A VHK mindig is a barátságának és a zenében rejlő rendkívüli erők tiszteletének köszönhető az erejét, ami bennünket összekötött. Amikor a zene iránti tisztelet megszűnt, a csapaton belül is megromlott a viszony.

- Sokáig zenekar nélkül voltál, hogyan tudtál zene nélkül létezni?

- Évekig tartott, mire kijutottam a válságból, és visszatérve gyermekkori álmomhoz, 2005-ben megalapítottam a Vágtázó Csodaszarvast. Ez a zene közelebb áll a népzenehez, a koncertjeinken sokszor valósággal megelevenedik az ősi magyar világ. Szellemisségünk szorosan kapcsolódik Bartók és Kodály felfogásához, átélhetővé téve az ősi magyarság, az eurázsiai síkság népzenejét. December 10-én tartjuk évi nagykoncertünket az A38 hajón a Warsaw Village Band világhírű lengyel zenekar és az Ébrenálmodók Rituális Színház közreműködésével <https://www.facebook.com/events/1659492721033695/>.

- Nyáron sajnos távozott az élők sorából Németh László "Fritz", a Vágtázó Halottkémek szólógitárosa, egy fényes csillag hullott le az égről. Ha jól tudom köztetek erős baráti kötelék alakult ki.

- Most készítettünk egy kislemezt „A lélek mélyén” címmel, ami több

szálon is kapcsolódik hozzá. Ilyen az „Összekapcsolódás” című szám, Fritz halála után álmomban tapasztaltam azt a különös életformát, amelyben most él, ebből a világból született a dal. Közöttünk elképesztően felszabadult lelki erőter alakult ki, amiben szabadon vadulhatunk, és magától születnek a zenék. Tartjuk a kapcsolatot, álmon, zenén, sugallatokon át, ahogy Édesapámmal is. Tapasztalom, hogy a lélek halhatatlan.

Névjegy

Grandpierre Atila

1951. július 4-én született Budapesten, Grandpierre K. Endre és Rideg Erzsébet gyermekeként. Az ELTE TTK fizikus-csillagász szakán diplomázott 1974-ben, majd 1977-ben doktorált. 1984-ben szerezte meg az MTA fizikai tudományok (csillagászat) kandidátusi fokozatát. 1975-ben megalapította a Vágtázó Halottképek nevű együttest, majd 2005-ben a Vágtázó Csodaszarvas nevű zenekart. 2011-ben a kaliforniai Chapman University meghívott vendégprofesszora volt. Több mint háromszáz természetfilozófiai írása, tanulmánya jelent meg magyar folyóiratokban. Országszerte gyakran tart előadásokat művelődési házakban, rendezvényeken.